

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1620 usque ad annum 1623

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118855

§. 16. Dominici Tuschi Cardinalis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67344](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67344)

Sæc. XVII. Parisiis hæc de Bertio scripsit: *Dicam*
A. C. 1620. *cum ingenti animi horrore, summaque de-*
testatione, Bertius, heu! quondam noster,
Pontificias partes hic amplexus est, neque
Missam tantum audivit, sed & Sacramen-
tum Corporis Dominici, ut vocant, cum
idololatriæ sumpsit, & articulis, nescio
quibus subscripsit: Habui hoc primum ex
Viris fide dignissimis, habui & heri ex
ipsius ore, ne tu conjecturis agere me pu-
tes. Hæsitabat miser turbatus animo, jam
pallebat, jam sudabat, jam titubabat in
incessu, jam lacrimabatur: Neque quicquam
quod opponeret, habebat, præter injurias
istorum Gomaristarum, quibus tam acer-
bè, imo scelerate exagitatus hætenus fuif-
set. Mihi tamen suscipio est Sermonibus
quibusdam illius innixa, eum in Sententiis
aut nihil, aut parum certe hætenus mu-
tasse, nec alio fine in partes illas transivif-
se, quam ut stipendium suum ex cerario
regio obtineret, quod scio, quam misere
antea per tot hebdomadas frustra mendi-
caverit.

§. XVI.

Dominici Tuschi Cardinalis obitus.

Ciaccon. in
vita Clem.
VIII. p. 319.
Ughel. in
addit.

Dum Roma ob varias Bohemici belli,
 rerumque vicissitudines adhuc an-
 xia hærebat, tres Purpurati ob præ-
 festinæ mortis invidiam a communi vi-
 ctoriae

storix Pragensis lætitia excludeban- Sæc. XVII.
 tur. Horum primus erat Dominicus A. C. 1620.
 Tuschus patria Rhegiensis, qui anno
 Christi millesimo quingentesimo trige- Joan. Nic.
 simo quarto natus, humanioribus lite- Erythr.
 ris in patria operam navabat, ast Pa- Pinac. I.
 rentibus suis orbatus, & amicorum pag. 39.
 ope destitutus profanæ militiæ nomen
 dare cogebatur, brevi ad Tribuni di-
 gnitatem evectus. Accidit autem, ut
 quadam die in Justiniani Imperatoris
 Institutionum libros incideret, quorum
 lectione tantopere delectabatur, ut sa-
 gam cum toga commutare statueret,
 ac in Papiensi Academia Jurispruden-
 tiæ disciplinis se dederet, jam utrius-
 que Juris Doctor, & Magister evectus,
 dum vix discipulum agere inciperet;
 tanta erat ingenii sui perspicacia. Post-
 quam vero aliquamdiu celeberrimi
 Caussidici nomen emeritus, Sacrisque
 Ordinibus initiatus erat, a Clemente
 VIII. Sacræ, ut vocant, *Consultæ*
 Prælati, mox Tiburtinus Præsul,
 urbisque Romanæ Gubernator renun-
 tiatus est, quo in munere summam in-
 dustriam, integritatem & prudentiam
 tantam exhibuit, ut virtutum suarum
 suffragio ab eodem Pontifice Cardina-
 lis Presbyter renuntiaretur: Erat mo-
 rum comitate, & indolis ingenuitate
 præstans, omnibus amabilis, inter

Sæc. XVII. A. C. 1620. adversa hilaris, in prosperis modera-
tus, & pro ingenii sui admodum acuti
& lepidi rara felicitate jocos in familiari
colloquio sæpe miscere consuetus, quæ
tamen linguæ libertas tantopere Ba-
ronio displicuit, ut Tuschum mortuo
Leone IX. Pontificiæ dignitatis minus
dignum censeret. Hanc tamen repul-
sam Tuschus incredibili animi magni-
tudine tulit, & continuo summa ala-
critate ad opus suum octo tomis va-
stum, cui titulum *Conclusiones* præfixit,
absolvendum, typisque mandandum
se contulit: tandem vero nominis sui
gloria, meritisque plenus Romæ anno
ætatis suæ octogesimo sexto die vige-
sima sexta Martii naturæ debitum sol-
vit, sepultus in Ecclesia Sancti Petri
in Monte aureo.

Vid. Supra
Lib. 186.
§. 152.

§. XVII.

*Antonii Mariæ Galli Cardinalis
extrema.*

Eiacon in
vita Sixti V.
pag. 165.
Petramell.
in elog.
Turfellin.
in Hist.
Latv.

Ejusdem Mensis diem trigesimam vi-
tæ suæ exitialem itidem Romæ ha-
buit Antonius Maria Gallus, Auximi
in Piceno ex nobili familia ortus. Hic
in Felicis Cardinalis Montalti Palatio
domesticis officiis functus, ab eodem
Purpurato, quamprimum sub nomine
Sixti V. ad Pontificale solium ascendit,
Vati-